[2024] 10 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 1 : 2024 ਆਈ.ਐਨ.ਐਸ.ਸੀ. 746

ਕੇ.ਵਾਡੀਵੇਲ

ਬਨਾਮ

ਕੇ. ਸ਼ਾਂਤੀ ਅਤੇ ਹੋਰ

(2024 ਦੀ ਫੌਜਦਾਰੀ ਅਪੀਲ ਨੰ. 4058)

30 ਸਤੰਬਰ 2024

[ਬੀ.ਆਰ. ਗਵਈ ਅਤੇ ਕੇ.ਵੀ. ਵਿਸ਼ਵਨਾਥਨ,* ਜੇ.ਜੇ.]

ਵਿਚਾਰਨ ਵਾਲਾ ਮੁੱਦਾ

ਕਿਹੜੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਜਾਂਚ ਲਈ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕੀ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਹੋਰ ਜਾਂਚ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ।

ਹੈੱਡਨੋਟ †

ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ, 1973 ਐੱਸ. 178(3) ਹੋਰ ਜਾਂਚ - ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਸਬੰਧਤ ਘਟਨਾ ਅਤੇ ਚਸ਼ਮਦੀਦਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਕੇ ਰਾਜ ਨੂੰ ਹੋਰ ਜਾਂਚ ਜਾਂ ਮੁੜ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਅਤੇ ਵਾਧੂ/ਪੂਰਕ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਾਉਣ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਲਈ ਪਹਿਲੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਅਰਜ਼ੀਆਂ - ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਨੋਟਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਹੋਰ ਜਾਂਚ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ - ਹਾਲਾਂਕਿ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇ ਦਿੱਤੀ - ਸ਼ੁੱਧਤਾ:

ਸਥਿਤ: ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਉਜਾਗਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਇਨਸਾਫ਼ ਦਿਵਾਉਣ ਲਈ ਹੋਰ ਜਾਂਚ ਜਾਂ ਮੁੜ ਜਾਂਚ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦਾ ਇਕਹਿਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ - ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਗਲੀ ਜਾਂਚ ਨੂੰ ਫੜਨ ਅਤੇ ਘੁੰਮਣ-ਫਿਰਨ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਜਦੋਂ ਪੁਲਿਸ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦਾਇਰ ਕਰ ਚੁੱਕੀ ਸੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਜਾਂਚ ਲਈ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਬੂਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਵੀਂ ਚੀਜ਼ ਬਾਰੇ ਫੁਸਫੁਸਾਹਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹੁਣ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਕੁਝ ਵਾਜਬ ਆਧਾਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਅੱਗੇ ਜਾਂਚ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਚਾਲੂ ਕਰੇ ਤਾਂ ਜੋ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਸਕੇ ਕਿ ਨਿਆਂ ਦੇ ਟੀਚਿਆਂ ਲਈ ਹੋਰ ਜਾਂਚ ਦਾ ਆਦੇਸ਼/ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। - ਹਾਲਾਂਕਿ ਅੱਗੇ ਜਾਂਚ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ, ਇਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਸੰਜਮ ਨਾਲ ਅਤੇ ਅਸਧਾਰਨ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਨਿਆਂ ਦੇ ਟੀਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ - ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ, ਅੱਗੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਲਈ ਦਿਸ਼ਾ ਬਿਲਕੁਲ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਹੈ - ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਅਗਲੀ ਜਾਂਚ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵਾਧੂ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਲੈਣ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ - ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਹਿੱਸੇਦਾਰਾਂ ਨੇ ਦੇਰੀ ਵਿੱਚ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਘਟਨਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਗਿਆਰਾਂ ਸਾਲ ਬੀਤ ਜਾਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੇ ਅਜੇ ਵੀ ਸਿੱਟਾ ਨਹੀਂ ਕੱਢਿਆ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਉਸੇ ਲਈ ਜਾਇਜ਼ ਜਾਇਜ਼ਤਾ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਅੱਗੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਤੇਜ਼ ਅਤੇ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਨਿਆਂ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨਾ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਰਾਜ ਲਈ ਵਿਨਾਸ਼ਕਾਰੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ - ਭਾਵੇਂ ਕਿਸੇ ਮਾਮਲੇ

---

* ਲੇਖਕ

ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਧਿਰਾਂ ਖੁਦ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਜਾਇਜ਼ ਤਰਕ ਦੇ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਚੌਕਸ ਰਹਿਣ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਰੋਕਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ। ਕੋਈ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਜਾਂ ਅਰਜ਼ੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੇ ਯੋਗਤਾ ਦੀ ਘਾਟ ਹੈ, ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ - ਅਪਮਾਨਜਨਕ ਅਤੇ ਪੂਰਵ-ਨਜ਼ਰੀਏ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸ਼ਯੋਗ ਬਿਆਨਾਂ ਵਾਲੀਆਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ/ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਰੋਕ-ਟੋਕ ਦੇ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ - ਇਹ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਰਾਜ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਲੰਬਿਤ ਮਾਮਲਿਆਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਵਿੱਚ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਵਧਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। - ਅਜਿਹੀਆਂ ਬੇਤੁਕੀ ਅਤੇ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀਆਂ ਚਾਲਾਂ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈਣ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਮਿਸਾਲੀ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਢੁਕਵੀਂ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ - ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 173(8) ਦੇ ਤਹਿਤ ਹੋਰ ਜਾਂਚ ਲਈ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਵੀ ਇਸ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਵਾਧੂ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। [ਪੈਰਾ 32, 33, 35, 37, 38, 43-47]

ਕੇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ

ਵਿਨੂਭਾਈ ਹਰੀਭਾਈ ਮਾਲਵੀਆ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਗੁਜਰਾਤ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ [2019] 15 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 936: [2019] 17 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 1; ਪੂਜਾ ਪਾਲ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਸੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ [2016] 11 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 560: [2016] 3 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 135; ਰਾਮ ਲਾਲ ਨਾਰੰਗ ਬਨਾਮ ਰਾਜ (ਦਿੱਲੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ) [1979] 2 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 923: [1979] 2 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 322; ਹਸਨਭਾਈ ਵਲੀਭਾਈ ਕੁਰੈਸ਼ੀ ਬਨਾਮ ਗੁਜਰਾਤ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ। [2004] 3 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 762: [2004] 5 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 347; ਵਿਨੈ ਤਿਆਗੀ ਬਨਾਮ ਇਰਸ਼ਾਦ ਅਲੀ ਉਰਫ਼ ਦੀਪਕ ਅਤੇ ਹੋਰ। [2013] 5 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 762; ਦੇਵੇਂਦਰ ਨਾਥ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਬਿਹਾਰ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ। [2023] 1 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 48; ਹਿਮਾਂਸ਼ੂ ਕੁਮਾਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਛੱਤੀਸਗੜ੍ਹ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ [2022] 11 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 724: [2022] ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. ਔਨਲਾਈਨ ਐਸ.ਸੀ 884 - ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ

ਫੌਜਦਾਰੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ, 1973

ਕੀਵਰਡਸ ਦੀ ਸੂਚੀ

ਅੱਗੇ ਦੀ ਜਾਂਚ; ਮੁੜ-ਜਾਂਚ; ਚਾਰਜ-ਸ਼ੀਟ; ਅੰਦਰੂਨੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ; ਦੇਰੀ; ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਰਾਜ; ਤੇਜ਼ ਅਤੇ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਨਿਆਂ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ; ਫਜ਼ੂਲ ਅਤੇ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ; ਪਾਬੰਦੀਆਂ; ਮਿਸਾਲੀ ਖਰਚੇ; ਵਾਧੂ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ।

ਇਸ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਮਾਮਲਾ

ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਅਪੀਲੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ: 2024 ਦੀ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 4058

2020 ਦੇ ਸੀ.ਆਰ.ਐਲ.ਆਰ.ਸੀ. (ਐਮ.ਡੀ.) ਨੰਬਰ 533 ਵਿੱਚ ਮਦਰਾਸ ਵਿਖੇ ਮਦਰਾਸ ਵਿਖੇ ਨਿਆਂਇਕ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੇ 30.04.2021 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ

ਕੇ. ਵਾਡੀਵੇਲ ਬਨਾਮ ਕੇ. ਸ਼ਾਂਤੀ ਅਤੇ ਹੋਰ

ਪਾਰਟੀਆਂ ਲਈ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀਆਂ

ਜਯੰਤ ਮੁਠ ਰਾਜ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ, ਪੁਰਸ਼ੋਤਮਨ ਰੈਡੀ, ਸ਼ਿਵਾਂਸ਼ ਦੂਬੇ, ਵਿਨੇਯ ਕੰਨਾ ਬੀ., ਐਡਵ. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ।

ਅਮਿਤ ਆਨੰਦ ਤਿਵਾਰੀ, ਸੀਨੀਅਰ ਏ.ਏ.ਜੀ., ਐਸ. ਨਾਗਾਮੁਥੂ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ, ਐਮ.ਪੀ. ਪਾਰਥੀਬਨ, ਆਰ. ਸੁਧਾਕਰਨ, ਬਿਲਾਲ ਮਨਸੂਰ, ਸ਼੍ਰੇਅਸ ਕੌਸ਼ਲ, ਐਸ. ਗੇਯੋਲਿਨ ਸੇਲਵਮ, ਅਲਾਗਿਰੀ ਕੇ, ਸਬਰੀਸ਼ ਸੁਬਰਾਮਣੀਅਨ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦੇਵਯਾਨੀ ਗੁਪਤਾ, ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਉਨਨੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨਨ, ਸੀ. ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਕੁਮਾਰ, ਦਾਨਿਸ਼ ਸੈਫੀ, ਬੀ. ਸਾਰਥਰਾਜ, ਚੰਦਰ ਭੂਸ਼ਣ ਤਿਵਾਰੀ, ਐਮ. ਸ਼ੁਭਤ ਸੰਕੇਤਲਾ, ਕਾ. ਸ਼੍ਰੀਵਾਸਤਵ, ਐਡਵੋਕੇਟ. ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ।

ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦਾ ਫੈਸਲਾ / ਹੁਕਮ

ਨਿਰਣਾ

ਕੇ.ਵੀ.ਵਿਸ਼ਵਨਾਥਨ, ਜੇ.

1. ਛੁੱਟੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।

2. ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਅਪਰਾਧਿਕ ਆਰ. (ਐਮ.ਡੀ.) ਨੰ. 533 ਆਫ਼ 2020। ਉਕਤ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ, ਇੱਕ ਗੁਪਤ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ, ਅਤੇ 19.10.2019 ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅੰਤਿਮ ਦਲੀਲਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਜਾਂਚ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਪੀੜਤ ਦੋਸ਼ੀ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਲੈ ਕੇ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜਦੋਂ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਪਤਨੀ ਦੁਆਰਾ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ, 1973 (ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ..) ਦੀ ਧਾਰਾ 311 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੁਝ ਗਵਾਹਾਂ ਨੂੰ ਤਲਬ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦਸੰਬਰ 2019 ਵਿੱਚ ਹੀ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

3. ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਉੱਠਦਾ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ, ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ, ਹੋਰ ਜਾਂਚ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਜਾਇਜ਼ ਸੀ?

4. ਮੌਜੂਦਾ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਬੁਨਿਆਦੀ ਤੱਥ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹਨ:-

5. 31.03.2013 ਨੂੰ, ਇੱਕ ਪਦੀਕਾਸੂ (ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਪੀਡਬਲਯੂ-1 ਵਜੋਂ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ) ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ 'ਤੇ 2013 ਦੀ ਅਪਰਾਧ ਨੰਬਰ 27 ਵਾਲੀ ਪਹਿਲੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਰਿਪੋਰਟ (ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ.) ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਹ ਮ੍ਰਿਤਕ ਕੁਮਾਰ ਦੇ ਨਾਲ ਸਵੇਰੇ 5:00 ਵਜੇ ਦੇ ਕਰੀਬ ਆਪਣੀ ਸਵੇਰ ਦੀ ਸੈਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਵਾਪਸ ਆ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਤਿੰਨ ਵਿਅਕਤੀ ਹਥਿਆਰਾਂ ਨਾਲ ਕਾਰ ਤੋਂ ਉਤਰੇ ਅਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਕੁਮਾਰ ਦੀ ਹੱਤਿਆ ਕਰ ਦਿੱਤੀ।

6. 11.07.2013 ਨੂੰ, ਇੱਕ ਅੰਤਿਮ ਰਿਪੋਰਟ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸਮੇਤ ਅੱਠ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

7. 20.12.2016 ਨੂੰ ਪੀਡਬਲਯੂ-1 ਪਦੀਕਾਸੂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਉਸਨੇ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਕੁਮਾਰ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਰ ਤੋਂ ਉਤਰੇ ਦੋ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ, ਗਣਪਤੀ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦਾਤਰੀ ਸੀ; ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਉਹ ਭੱਜਣ ਲੱਗ ਪਿਆ; ਕਿ ਉਸਨੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਕੁਮਾਰ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਫ਼ੋਨ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕੀਤੀ। ਪੀਡਬਲਯੂ-1 ਨੇ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਹੈਕਿੰਗ ਨਹੀਂ ਦੇਖੀ। ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਪੰਜ ਤੋਂ ਦਸ ਮਿੰਟਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਕੁਮਾਰ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰਕ ਮੈਂਬਰ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਆ ਗਏ ਅਤੇ ਉਹ ਸਵੇਰੇ 6:45 ਵਜੇ ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਗਿਆ ਅਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਿੱਤੀ।

8. ਪੀਡਬਲਯੂ-1-ਪਦੀਕਾਸੂ ਨੂੰ ਵਿਰੋਧੀ ਐਲਾਨਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਜਿਰ੍ਹਾ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਜਿਰ੍ਹਾ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਇਸ ਸੁਝਾਅ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਗਣਪਤੀ ਅਤੇ ਵਾਡੀਵੇਲ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ) ਨੂੰ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਕੁੱਟਦੇ ਅਤੇ ਚਿਨਰਾਜਾ (ਦੂਜਾ ਦੋਸ਼ੀ) ਨੂੰ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਬਰਛੇ ਨਾਲ ਵਾਰ ਕਰਦੇ ਦੇਖਿਆ। ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪੁੱਛੇ ਗਏ ਇੱਕ ਸਵਾਲ 'ਤੇ, ਉਸਨੇ ਦੁਹਰਾਇਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਗਣਪਤੀ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਜੋ ਦਾਤਰੀ ਲੈ ਕੇ ਹੇਠਾਂ ਉਤਰੇ ਸਨ ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਘਬਰਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਭੱਜਣ ਲੱਗ ਪਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਸਦੀ ਗਵਾਹੀ 20 ਦਸੰਬਰ 2016 ਨੂੰ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

9. ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, 18 ਮਾਰਚ 2017 ਨੂੰ, ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਪਤਨੀ - ਪਹਿਲੀ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਉਸਨੇ ਪੀਡਬਲਯੂ-1 ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਫੋਨ ਕਾਲ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਪੀਡਬਲਯੂ-1 ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਗਣਪਤੀ, ਵਾਡੀਵੇਲ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ) ਅਤੇ ਕਾਰਤਿਕ ਦੋਸ਼ੀ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਦੇ ਪਤੀ ਨੂੰ ਦਾਤਰੀ ਨਾਲ ਕੁੱਟਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਚਿਨਰਾਜ ਅਤੇ ਸੇਲਵਰਾਜ ਨੇ ਉਸਦੇ ਪਤੀ ਨੂੰ ਬਰਛੇ ਦੀ ਸੋਟੀ ਨਾਲ ਵਾਰ ਕੀਤਾ, ਤਾਂ ਮਾਧਵਨ, ਮੁਰੂਗਨ ਅਤੇ ਪਲਾਨੀਅੱਪਨ ਨੇ ਉਸਦੇ ਪਤੀ ਨੂੰ ਫੜ ਲਿਆ। ਉਸਨੇ ਇਹ ਵੀ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਫੋਨ ਕਾਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹ ਸਤੱਪਾ ਸੁਬਰਾਮਨੀਅਨ ਅਤੇ ਸੁਬਰਾਮਨੀਅਨ ਨਾਲ ਘਟਨਾ ਵਾਲੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਗਈ, ਤਾਂ ਉਸਦੇ ਭਰਾ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਆਪਣੇ ਭਰਾ ਵੀ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਸਨ। 18.03.2017 ਨੂੰ ਹੀ, ਪੀਡਬਲਯੂ-3, ਸੁਬੱਈਆ ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ-4, ਦੁਰਈਮੁਰੂਗਨ ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਗਈ।

10. 25.07.2019 ਨੂੰ, ਦੋਸ਼ੀ ਏ1 ਅਤੇ ਏ2 ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ-1 ਪਦੀਕਾਸੂ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਘਟਨਾ ਵਾਲੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਏ1 ਗਣਪਤੀ ਦੇ ਮੌਜੂਦ ਹੋਣ ਬਾਰੇ ਖਾਸ ਤੌਰ

'ਤੇ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਸਿਰਫ ਇਹ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਤਿੰਨ ਅਣਪਛਾਤੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੇ ਮ੍ਰਿਤਕ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਏ1 ਗਣਪਤੀ ਬਾਰੇ ਸਿਰਫ ਪੁਲਿਸ ਵੱਲੋਂ ਉਸਨੂੰ ਧਮਕੀ ਦੇਣ ਕਾਰਨ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਸੀ।

11. 19.10.2019 ਨੂੰ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ 'ਤੇ, ਅੰਤਿਮ ਦਲੀਲਾਂ ਸੁਣੀਆਂ ਗਈਆਂ, ਅਤੇ ਕੇਸ ਲਿਖਤੀ ਦਲੀਲਾਂ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

12. ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ, 22.10.2019 ਨੂੰ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 (ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਪਤਨੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਗਈ) ਨੇ ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 311 ਦੇ ਤਹਿਤ 2019 ਦਾ ਕਰ. ਐਮ.ਪੀ. ਨੰ..245 ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ। ਉਸਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਪੀਡਬਲਯੂ-1 ਪਦਿਕਾਸੂ ਨੇ ਗਲਤ ਸਬੂਤ ਦਿੱਤੇ ਹਨ; ਕਿ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਸਹੀ ਚਸ਼ਮਦੀਦਾਂ ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ; ਕਿ ਘਟਨਾ ਦੇ ਸਿੱਧੇ ਚਸ਼ਮਦੀਦ ਗਵਾਹ-ਕੇ. ਗਣੇਸ਼ ਪੁੱਤਰ ਕੁਮਾਰ, ਪੀ. ਕਰਮੇਗਮ ਪੁੱਤਰ ਪੇਰੀਆਕਰੂਪਨ, ਕੇ. ਰਾਜੇਂਦਰਨ ਪੁੱਤਰ ਕਾਸੀ, ਸੇਂਬੁਲਿੰਗਮ ਪੁੱਤਰ ਪਦਿਕਾਸੂ ਅਤੇ ਸੀ. ਅੰਦੀਅੱਪਨ ਪੁੱਤਰ ਚਿਨਈਆ ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਸੰਮਨ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ। ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਹ ਗਵਾਹ ਘਟਨਾ ਵਾਲੀ ਥਾਂ ਤੋਂ ਪੁਲਿਸ ਦੁਆਰਾ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸੈੱਲ ਫੋਨ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਨਗੇ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਸੈੱਲ ਫੋਨ ਨੋਕੀਆ ਬ੍ਰਾਂਡ ਦਾ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵੋਡਾਫੋਨ ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਸਿਮ ਸੀ ਜੋ ਉਸਦੀ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਸਮੱਗਰੀ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੀ ਅਤੇ ਸੈੱਲ ਫੋਨ ਅਤੇ ਕਾਲ ਵੇਰਵੇ ਪੁਲਿਸ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਸਨ। ਉਪਰੋਕਤ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਨੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਕਿ ਵਾਧੂ ਗਵਾਹਾਂ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ।

13. ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਧਾਰਾ 311 ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਦਿਆਂ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ 6 ਸਾਲ ਅਤੇ 9 ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਦੇਰੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 (ਪੀਡਬਲਯੂ-2) ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਦੌਰਾਨ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤੱਥ ਬਾਰੇ ਫੁਸਫੁਸਾਏ ਨਾ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਉਸਦਾ ਪੁੱਤਰ, ਭਰਾ, ਜੀਜਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਸਨ।

14. ਰਾਜ ਨੇ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਦਿਆਂ ਆਪਣਾ ਜਵਾਬ ਵੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਜਦੋਂ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਦਾ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਕੁਝ ਵੀ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜਾਂਚ ਦੌਰਾਨ ਵੀ ਉਸ ਕਿਸਮ ਦਾ ਕੁਝ ਵੀ ਸਾਹਮਣੇ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਸੀ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹੁਣ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ; ਕਿ ਜਦੋਂ ਵੀ ਪੀਡਬਲਯੂ-2 ਵਜੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ, ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ; ਕਿ ਕੋਈ ਫ਼ੋਨ ਜ਼ਬਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕੋਈ ਸਿਮ ਕਾਰਡ ਜ਼ਬਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜਾਂਚ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਅੰਤਿਮ ਰਿਪੋਰਟ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

15. 29.11.2019 ਨੂੰ, ਟ੍ਰਾਇਲ ਜੱਜ ਨੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਇਹ ਅਰਜ਼ੀ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੇ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਪੂਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਧਾਰਾ 313 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਲਈ ਕੇਸ ਪੋਸਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਦੀ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ 18.03.2017 ਨੂੰ ਪੀਡਬਲਯੂ-2 ਵਜੋਂ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸੇ ਦਿਨ, ਉਸਦੇ ਨਾਲ, ਸੁਬੱਈਆ ਉਰਫ਼ ਸੁਬਰਾਮਨੀਅਮ ਅਤੇ ਦੁਰਈਮੁਰੂਗਨ ਦੀ ਵੀ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਪੀਡਬਲਯੂ-3 ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ-4 ਵਜੋਂ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਧਾਰਾ 311 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਿਆਂਪੂਰਨ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਉਪਲਬਧ ਹੈ, ਪਰ ਇਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਕਿਉਂਕਿ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਇਹ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਗੰਭੀਰ ਪੱਖਪਾਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣੇਗਾ ਜਿਸਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਨਿਆਂ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਸ਼ਕਤੀ ਉਪਲਬਧ ਹੈ, ਪਰ ਇਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਸਮਝਦਾਰੀ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਮਨਮਾਨੇ ਢੰਗ ਨਾਲ।

16. ਪਹਿਲੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ, 2019 ਦੇ ਕਰਾਂਤੀਕਾਰੀ ਓ.ਪੀ. (ਐਮ.ਡੀ.)) ਨੰ. 18701 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਨੇ 29.11.2019 ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 311 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ.. ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਰਾਜ ਨੇ ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਪੱਖ ਦੁਹਰਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਉਕਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ, 16.12.2019 ਦੇ ਆਪਣੇ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ, ਕਰਾਂਤੀਕਾਰੀ. ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਓ.ਪੀ. (ਐਮ.ਡੀ.) ਨੰ. 18701 ਆਫ 2019 ਆਪਣੇ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੱਖਦਾ ਹੈ:

"9. ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.1 ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ ਜਿਸਨੇ ਘਟਨਾ ਦੇ ਸਮੇਂ ਮ੍ਰਿਤਕ ਪੀੜਤ ਦੇ ਨਾਲ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਸਦੀ ਪੁਲਿਸ ਦੁਆਰਾ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਘਟਨਾ ਉਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਦੇਖੀ ਗਈ ਹੋਵੇ। 18.03.2017 ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਵੀ, ਉਸਨੇ ਇਸ ਘਟਨਾ ਨੂੰ ਉਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਦੇਖੇ ਜਾਣ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜਿਰ੍ਹਾ ਦੌਰਾਨ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਪਿਛਲੇ ਬਿਆਨ ਤੋਂ ਵੀ ਪਿੱਛੇ ਹਟ ਗਿਆ ਹੈ। ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.2 ਤੋਂ 18.03.2017 ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਇਹ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਘਟਨਾ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਵਾਲੇ ਵਾਧੂ ਗਵਾਹਾਂ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਗਵਾਹਾਂ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, 11.07.2013 ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਰਿਪੋਰਟ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜੇਕਰ ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਚਸ਼ਮਦੀਦ ਗਵਾਹ ਜੇਕਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਉਹ ਉਸ ਸਮੇਂ ਵੀ ਅੱਗੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਦੀ, ਜੋ ਕਿ ਅਜੇ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨ ਸਿਰਫ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

10. ਉਪਰੋਕਤ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਅਪਰਾਧਿਕ ਮੂਲ ਪਟੀਸ਼ਨ ਖਾਰਜ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।"

17. ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਸੰਕੇਤ ਲੈਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਪਹਿਲੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਹੋਰ ਜਾਂਚ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਹੁੰਦੀ ਜੇਕਰ ਚਸ਼ਮਦੀਦਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ, ਪਹਿਲੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੇ ਜਨਵਰੀ, 2020 ਵਿੱਚ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਤੇ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਪਰਾਧਿਕ ਮਾਮਲਾ ਨੰਬਰ 40/2020 ਐੱਸ.ਸੀ. ਨੰਬਰ 61/2014 ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਰਾਜ ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਸਬੰਧਤ ਘਟਨਾ ਅਤੇ ਚਸ਼ਮਦੀਦਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਕੇ ਹੋਰ ਜਾਂਚ ਜਾਂ ਮੁੜ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਅਤੇ ਵਾਧੂ (ਜਾਂ) ਪੂਰਕ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ। ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਕੱਟਾਰੀਮਨੀ ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜੋ ਉਸਦੇ ਪਤੀ-ਮ੍ਰਿਤਕ ਕੁਮਾਰ ਦੇ ਨਾਲ ਆਈ ਸੀ ਅਤੇ ਸਹੀ ਚਸ਼ਮਦੀਦਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਵੀ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਸੀ; ਕਿ ਪੀਡਬਲਯੂ-1 ਪਦਿਕਾਸੂ ਨੇ ਝੂਠੇ ਬਿਆਨ ਅਤੇ ਸਬੂਤ ਦਿੱਤੇ ਸਨ ਅਤੇ ਪਦਿਕਾਸੂ ਨੇ ਡਰ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਧਮਕੀ ਭਰੇ ਪ੍ਰਭਾਵਾਂ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆਂਦੇ ਗਏ ਹੋਰ ਦਬਾਅ ਬਾਰੇ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਸੀ; ਕਿ ਜਾਂਚ ਬੇਤਰਤੀਬੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ; ਕਿ ਭੌਤਿਕ ਸਬੂਤ ਇਕੱਠੇ ਕਰਨ ਦੀ ਘਾਟ ਹੈ; ਕਿ ਪੀਡਬਲਯੂ-1 ਪਦੀਕਾਸੂ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਸੈੱਲ ਫੋਨ ਅਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਕੁਮਾਰ ਦੇ ਸੈੱਲ ਫੋਨ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਲ ਵੇਰਵਿਆਂ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਆਰ. ਨਟਰਾਜਨ, ਐਮ. ਮੁਥੂ, ਐਸ. ਰਾਮਾਸਾਮੀ ਜੋ ਘਟਨਾ ਦੇ ਗਵਾਹ ਹਨ ਅਤੇ ਚਸ਼ਮਦੀਦ ਗਵਾਹ ਕੇ. ਗਣੇਸ਼ਨ ਪੁੱਤਰ ਲੇਟ ਕੁਮਾਰ, ਪੀ. ਕਰਮਾਗਨ ਪੁੱਤਰ ਪੇਰੀਆਕਾਰੁਪਨ, ਕੇ. ਰਾਜੇਂਦਰਨ ਪੁੱਤਰ ਕਾਸੀ, ਸੇਂਬੁਲਿੰਗਮ ਪੁੱਤਰ ਪਦੀਕਾਸੂ ਅਤੇ ਸੀ. ਐਂਡਿਅੱਪਨ ਪੁੱਤਰ ਚਿਨੱਈਆ ਦੀ ਜਾਂਚ ਨਾ ਕਰਨਾ ਪੁਲਿਸ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਦੇ ਇਸ਼ਾਰੇ 'ਤੇ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

18. ਅਰਜ਼ੀ ਤੋਂ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਚਸ਼ਮਦੀਦ ਗਵਾਹਾਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਉਸਦੀ ਪਿਛਲੀ ਧਾਰਾ 311 ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਅਨੁਸਾਰ ਆਮ ਹਨ। ਘਟਨਾ ਦੇ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਉਸਨੇ ਤਿੰਨ ਨਾਮ ਜੋੜੇ ਹਨ ਜੋ ਇਸ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਸਾਹਮਣੇ ਆਏ ਹਨ। ਇਸ ਪਹਿਲੂ 'ਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

19. ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਵੱਲੋਂ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਸਖ਼ਤ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਗਲਤ ਧਾਰਨਾ ਵਾਲੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਕਮੀ ਨੂੰ ਭਰਨਾ ਸੀ; ਇਹ ਦੋਸ਼ ਕਿ ਗਵਾਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਧਮਕੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਪਿਛਲੇ ਸੱਤ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਧਮਕੀ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ 18.03.2017 ਨੂੰ ਜਦੋਂ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 (ਪੀਡਬਲਯੂ-2) ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਭਰਾਵਾਂ ਪੀਡਬਲਯੂ-3 ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ-4 ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਤਾਂ ਵੀ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਗਲੀ ਜਾਂਚ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਨੋਟਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਜਾਂ ਤਾਂ ਖੁਦ ਜਾਂ ਪੀੜਤਾਂ/ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਕਰਨ

ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਇਹ ਸਿਰਫ ਜਾਂਚ ਏਜੰਸੀ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਹੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਧਾਰਾ 311 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਪਟੀਸ਼ਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਰਥਾਤ, ਸੀ.ਆਰ.ਐਲ. ਓ.ਪੀ. (ਐਮ.ਡੀ.) ਨੰਬਰ 18701 ਆਫ 2019 ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 313 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਜਾਂਚ ਪੂਰੀ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਦਲੀਲਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਲਿਖਤੀ ਦਲੀਲਾਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਸਨ। ਇਸ ਲਈ ਦਲੀਲ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅੱਗੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਸੀ।

20. ਰਾਜ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ; ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਆਪਣਾ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵਾਧੂ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸਦੀ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਅਰਜ਼ੀ ਸਿਰਫ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਖਿੱਚਣ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਹੈ।

21. ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ 23 ਜੁਲਾਈ, 2020 ਦੇ ਆਪਣੇ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ ਅੱਗੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 (ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-2) ਨੇ 18.03.2017 ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਵਿੱਚ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਹੁਣ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਕੀ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ। ਉਹ ਅੰਤਿਮ ਰਿਪੋਰਟ 11.07.2013 ਨੂੰ ਹੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਸਦੀ ਦਲੀਲ ਸਹੀ ਹੁੰਦੀ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਹੋਰ ਜਾਂਚ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਹੁੰਦੀ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਗਲੀ ਜਾਂਚ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਨੋਟਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਜਾਂ ਤਾਂ ਖੁਦ ਜਾਂ ਪੀੜਤਾਂ/ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਜਾਂ ਜਾਂਚ ਏਜੰਸੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਸਿਰਫ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਲੰਮਾ ਕਰਨ ਲਈ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

22. ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧਿਕ ਸੋਧ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਇੱਕ ਜਵਾਬੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ। ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਚਰਚਾ ਦੇ ਅਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖਿਆਂ ਨੂੰ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ:

"10. ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਵਾਧੂ ਗਵਾਹ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਹੋਰ ਜਾਂਚ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਹੋਰ ਜਾਂਚ ਦੀ ਰਾਹਤ (ਐਸ.ਆਈ.ਸੀ..) ਦੇਣ ਨਾਲ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਪੱਖਪਾਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪੀਡਬਲਯੂ.1 ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬਦਲ ਲਿਆ। ਇਹ ਇੱਕ ਕਤਲ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹੋਰ ਜਾਂਚ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। 2020 ਦੇ ਸੀ.ਆਰ.ਐਲ.ਪੀ.

ਨੰ..40 ਵਿੱਚ ਐੱਸ.ਸੀ. ਨੰ. 61 of 2014 ਮਿਤੀ 23.07.2020 ਵਿੱਚ ਵਿਦਵਾਨ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਪੁਡੂਕੋਟਾਈ ਦੀ ਫਾਈਲ 'ਤੇ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਾਂਚ ਏਜੰਸੀ ਨੂੰ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਭੇਜੇ ਗਏ ਸਾਰੇ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕੇਸ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਲਈ ਅਤੇ ਜਾਂਚ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਵਾਧੂ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦਾਇਰ ਕਰਨ।

11. ਵਾਧੂ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ 'ਤੇ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਨਵੇਂ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਦੋਸ਼ ਆਇਦ ਕਰਨ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਅਤੇ ਕੇਸ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।"

23. ਮੌਜੂਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਪਟੀਸ਼ਨ 14.03.2022 ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। 16.08.2022 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾ ਦਿੱਤੀ। ਅਜਿਹਾ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਵਾਧੂ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਵੀ 02.12.2021 ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ।

24. ਅਸੀਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਸ਼੍ਰੀ ਜਯੰਤ ਮੁਥ ਰਾਜ, ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ, ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਰਾਜ ਵੱਲੋਂ ਸ਼੍ਰੀ ਅਮਿਤ ਆਨੰਦ ਤਿਵਾੜੀ, ਵਿਦਵਾਨ ਐਡੀਸ਼ਨਲ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ, ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਸ਼੍ਰੀ ਐਸ. ਨਾਗਾਮੁਥੂ, ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ, ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 (ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਪਤਨੀ) ਵੱਲੋਂ ਸੁਣਿਆ ਹੈ।

25. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਦਾ ਤਰਕ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਮੌਜੂਦਾ ਅਰਜ਼ੀ ਧਾਰਾ 311 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਖੋਲ੍ਹਣ ਦੀ ਇੱਕ ਛੁਪੀ ਹੋਈ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਜੋ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚ ਗਈ ਸੀ; ਕਿ ਦੋਸ਼ ਤੈਅ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1, ਜੋ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ.. ਦੀ ਧਾਰਾ 173(8) ਦੇ ਤਹਿਤ ਹੋਰ ਜਾਂਚ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ; ਕਿ ਦੋਸ਼ ਤੈਅ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ.. ਦੀ ਧਾਰਾ 173(8) ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਸੀ; ਕਿ ਹੋਰ ਜਾਂਚ ਲਈ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸੋਧ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲਾਂ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਕਈ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ।

26. ਰਾਜ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਐਡੀਸ਼ਨਲ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਹੁਕਮ ਦਾ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਬਚਾਅ ਕੀਤਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਨਿਆਂ ਦਾ ਹਿੱਤ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦੇਰੀ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨੂੰ ਵੀ ਵਧਾ ਦੇਵੇਗਾ; ਕਿ ਜਾਂਚ ਏਜੰਸੀ

ਨੇ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਹੁਕਮ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ 02.12.2021 ਨੂੰ ਵਾਧੂ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਨਵੇਂ ਤੱਥ ਅਤੇ ਸਮੱਗਰੀ ਸਾਹਮਣੇ ਆਈ ਹੈ; ਕਿ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੂੰ ਕੋਈ ਪੱਖਪਾਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਸਮੱਗਰੀ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਬਚਾਅ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਪੂਰਾ ਮੌਕਾ ਮਿਲੇਗਾ। ਆਪਣੇ ਸਟੈਂਡ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਲਈ, ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਈ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ।

27. ਅਸੀਂ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲਾਂ ਦੀਆਂ ਬੇਨਤੀਆਂ 'ਤੇ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਰਿਕਾਰਡਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਲਿਖਤੀ ਬੇਨਤੀਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਦੇਖਿਆ ਹੈ।

28. ਹੋਰ ਜਾਂਚ ਦੇ ਪਹਿਲੂ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ ਕਾਫ਼ੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੁਲਝੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਸਿਫ਼ਾਰਸ਼ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਪਰਾਧਿਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ, 1973 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਆਪਣੀ 41ਵੀਂ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ, ਧਾਰਾ 173(8) ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ 173(8) ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪੜ੍ਹਦੀ ਹੈ:

"173(8) ਇਸ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਅਧੀਨ ਰਿਪੋਰਟ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੂੰ ਭੇਜਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ, ਜਿੱਥੇ ਅਜਿਹੀ ਜਾਂਚ 'ਤੇ, ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਦਾ ਇੰਚਾਰਜ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹੋਰ ਸਬੂਤ, ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਜਾਂ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਫਾਰਮ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਸਬੂਤਾਂ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਰਿਪੋਰਟ ਜਾਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਭੇਜੇਗਾ; ਅਤੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਤੋਂ (6) ਦੇ ਉਪਬੰਧ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਹੋ ਸਕੇ, ਅਜਿਹੀ ਰਿਪੋਰਟ ਜਾਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਅਧੀਨ ਭੇਜੀ ਗਈ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।"

29. ਸਵਾਲ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਹੈ ਕਿ, ਕਿਹੜੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕੀ ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ, ਹੋਰ ਜਾਂਚ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।

30. ਬਾਰ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਬਹਿਸ ਹੋਈ ਕਿ ਕੀ ਐਡੀਸ਼ਨਲ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਤੇ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਜਿਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰ. ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਸਿੱਟੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਧਾਰਾ 173(8) ਦੇ ਤਹਿਤ 1 ਹੋਰ ਜਾਂਚ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦੇ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਦਲੀਲ ਦਾ ਆਧਾਰ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਐਡੀਸ਼ਨਲ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਤੇ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਨੇ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਇਹ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 397 ਅਤੇ 401 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਦਲੀਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਵਿਨੂਭਾਈ ਹਰੀਭਾਈ ਮਾਲਵੀਆ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਗੁਜਰਾਤ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ

(2019) 17 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 1 ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਤੱਕ ਹੋਰ ਜਾਂਚ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ।

31. ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਟ੍ਰਾਇਲ ਜੱਜ ਨੇ ਅਰਜ਼ੀ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਹੋਰ ਜਾਂਚ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਅਸੀਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਾਂ, ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਅਸੀਂ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਚਰਚਾ ਕਰਨਾ ਬੇਲੋੜਾ ਸਮਝਦੇ ਹਾਂ।

32. ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਉਜਾਗਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਨਿਆਂ ਦੇਣ ਲਈ ਹੋਰ ਜਾਂਚ ਜਾਂ ਪੁਨਰ ਜਾਂਚ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ (ਦੇਖੋ ਪੂਜਾ ਪਾਲ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ ਐਂਡ ਹੋਰ (2016) 3 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 135, ਪੈਰਾ 83)। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰਾਮ ਲਾਲ ਨਾਰੰਗ ਬਨਾਮ ਰਾਜ (ਦਿੱਲੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ) (1979) 2 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 322, (ਪੈਰਾ 20) ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਨਵੀਂ ਸਮੱਗਰੀ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਦੋਸ਼ੀ ਨਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਫਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਜਿੱਥੇ ਜਾਂਚ ਏਜੰਸੀ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀ ਕੋਲ ਕੋਈ ਚੰਗਾ ਦੋਸ਼ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਜਾਂਚ ਏਜੰਸੀ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਸਦੀ ਅਸਲੀਅਤ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰੇ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਰਿਪੋਰਟ ਪੇਸ਼ ਕਰੇ।

33. ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਗਲੇਰੀ ਜਾਂਚ ਨੂੰ ਮੱਛੀ ਫੜਨ ਅਤੇ ਘੁੰਮਣ-ਫਿਰਨ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਜਦੋਂ ਪੁਲਿਸ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦਾਇਰ ਕਰ ਚੁੱਕੀ ਸੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਜਾਂਚ ਲਈ ਬਿਨੈਕਾਰ, ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1, ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਬੂਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਵੀਂ ਚੀਜ਼ ਬਾਰੇ ਫੁਸਫੁਸਾਹਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹੁਣ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਕੁਝ ਵਾਜਬ ਆਧਾਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਅੱਗੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਚਾਲੂ ਕਰੇ ਤਾਂ ਜੋ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਵੇ ਕਿ ਨਿਆਂ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਹੋਰ ਜਾਂਚ ਦੇ ਆਦੇਸ਼/ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਹਸਨਭਾਈ ਵਲੀਭਾਈ ਕੁਰੈਸ਼ੀ ਬਨਾਮ ਗੁਜਰਾਤ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ, (2004) 5 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 347 ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ:-

"13. ਰਾਮ ਲਾਲ ਨਾਰੰਗ ਬਨਾਮ ਰਾਜ (ਦਿੱਲੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ) [(1979) 2 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 322] ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਅੱਗੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨੋਟਿਸ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੌਰਾਨ ਨੁਕਸਦਾਰ ਜਾਂਚ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੇਕਰ ਹਾਲਾਤ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਤਾਂ ਇਸਨੂੰ ਹੋਰ ਜਾਂਚ ਦੁਆਰਾ ਠੀਕ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਫਾਇਦੇਮੰਦ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ, ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਵੇਂ ਤੱਥ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਣ 'ਤੇ ਹੋਰ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਰਸਮੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਲੈਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਛੇਤੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਚੁੱਪ ਰਹਿਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਕਿਉਂਕਿ ਸਹੀ ਜਾਂਚ ਦੌਰਾਨ ਪਾਏ ਗਏ ਅਸਲ ਜਾਂ ਅਸਲ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਮੁਕੱਦਮਾ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਨਿਪਟਾਰੇ ਜਿੰਨਾ ਹੀ ਢੁਕਵਾਂ, ਫਾਇਦੇਮੰਦ ਅਤੇ ਜ਼ਰੂਰੀ

ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਉਪਰੋਕਤ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਜੇਕਰ ਲੋੜ ਹੋਵੇ ਹੋਰ ਜਾਂਚ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਦੇਰੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਦੇ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਜੇਕਰ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸੱਚਾਈ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਅਤੇ ਅਸਲ ਅਤੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਨਿਆਂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਅੰਤਿਮ ਰਾਏ ਨਹੀਂ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਹੈ।"

34. ਵਿਨੈ ਤਿਆਗੀ ਬਨਾਮ ਇਰਸ਼ਾਦ ਅਲੀ ਉਰਫ਼ ਦੀਪਕ ਅਤੇ ਹੋਰ, (2013) 5 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 762 ਵਿੱਚ, ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੀ ਹੋਰ ਜਾਂਚ ਨਿਰਦੇਸ਼ਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਪਹਿਲੂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵਾਲੀ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖਿਆਂ ਕਿਹਾ ਸੀ:

"41. .....ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੀ "ਹੋਰ ਜਾਂਚ" ਨਿਰਦੇਸ਼ਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਥੋੜ੍ਹੇ ਜਿਹੇ, ਅਸਧਾਰਨ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਨਿਆਂ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਨਿਰਪੱਖ, ਸਹੀ ਅਤੇ ਨਿਰਵਿਵਾਦ ਜਾਂਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਜਾਂਚ ਏਜੰਸੀ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਹੈ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਜਾਂ ਪੁਲਿਸ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਾਂਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਾਇਜ਼ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਇੱਕ ਪੂਰਕ ਰਿਪੋਰਟ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਵੇਗੀ। ਅਜਿਹੀ ਪੂਰਕ ਰਿਪੋਰਟ ਨੂੰ ਮੁੱਢਲੀ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਜੋਂ ਨਜਿੱਠਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਹ ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 173(3) ਤੋਂ 173(6) ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 173(8) ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੇ।"

35. ਇਹ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਅੱਗੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ, ਇਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹੇ ਜਿਹੇ ਅਤੇ ਅਸਧਾਰਨ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਨਿਆਂ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ (ਦੇਖੋ ਦੇਵੇਂਦਰ ਨਾਥ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਬਿਹਾਰ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ, (2023) 1 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 48, ਪੈਰਾ 45)। ਕੀ ਹੋਰ ਜਾਂਚ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਇਹ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੇ ਵਿਵੇਕ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੈ ਅਤੇ ਉਕਤ ਵਿਵੇਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਵਰਤਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇੱਕ ਢੁਕਵੇਂ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਜਿੱਥੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਾਂਚ ਸਹੀ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੰਗ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉੱਥੇ ਪੂਰਾ ਨਿਆਂ ਕਰਨ ਲਈ, ਧਾਰਾ 482 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ.. ਦੇ ਅਧੀਨ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਅੱਗੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਜਾਂ ਮੁੜ ਜਾਂਚ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਇਆ ਕਿ ਅਧੀਨ ਵੀ ਧਾਰਾ 482 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਵਿਆਪਕ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਸਾਵਧਾਨੀ ਨਾਲ ਅਤੇ ਅਸਧਾਰਨ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਨਿਰਪੱਖਤਾ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ।

36. ਹਿਮਾਂਸ਼ੂ ਕੁਮਾਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਛੱਤੀਸਗੜ੍ਹ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ, 2022 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. ਔਨਲਾਈਨ ਐਸ.ਸੀ. 884 ਵਿੱਚ, ਜੋ ਕਿ ਸੀਬੀਆਈ ਨੂੰ ਜਾਂਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਸੀ:

"47. ....ਅਸੀਂ ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਹਾਂ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਸਹੀ, ਨਿਰਪੱਖ, ਨਿਰਪੱਖ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਜਾਂਚ ਦੀ ਘਾਟ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਇਸਦੀ ਭਰੋਸੇਯੋਗਤਾ ਅਤੇ ਭਰੋਸੇਯੋਗਤਾ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਅੱਗੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਜਾਂ ਮੁੜ-ਜਾਂਚ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਲਈ ਪੂਰਵ ਸ਼ਰਤ ਹੈ, ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਲੰਬਿਤਤਾ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇੱਕ ਰੋਕਥਾਮਯੋਗ ਰੁਕਾਵਟ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦਾ ਇਕੱਲੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਉਜਾਗਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਨਿਆਂ ਦਿਵਾਉਣ ਲਈ ਹੋਰ ਜਾਂਚ ਜਾਂ ਮੁੜ-ਜਾਂਚ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਮੁੱਖ ਚਿੰਤਾ ਅਤੇ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਸੱਚੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਿਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਇੱਕ ਵਚਨਬੱਧ, ਸੁਲਝੀ ਹੋਈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਮਰੱਥ ਜਾਂਚ ਏਜੰਸੀ ਦੁਆਰਾ ਖੋਜਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"

37. ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਅਸੀਂ ਪਾਉਂਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਅੱਗੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਬਿਲਕੁਲ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਹੈ:-

i. ਅਗਲੇਰੀ ਜਾਂਚ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਜਨਵਰੀ 2020 ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਧਾਰਾ 173 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਅਧੀਨ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਵੀ 11.07.2013 ਨੂੰ ਜਲਦੀ ਹੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ii. 20 ਦਸੰਬਰ, 2016 ਨੂੰ, ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-1 ਪਦੀਕਾਸੂ ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਉਸਨੂੰ ਵਾਪਸ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ 25.07.2019 ਨੂੰ ਜਿਰ੍ਹਾ ਕੀਤੀ ਗਈ।

iii. ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 (ਜੋ ਕਿ ਹੋਰ ਜਾਂਚ ਲਈ ਬਿਨੈਕਾਰ ਹੈ) ਤੋਂ 18.03.2017 ਨੂੰ ਖੁਦ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਉਸ ਦੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਫੁਸਫੁਸਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਹੁਣ ਹੋਰ ਜਾਂਚ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਕੀ ਦਲੀਲ ਦੇਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਸਫਲਤਾ, ਕੱਟਾਰੀਮਨੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਬੰਧਤ ਵਿਅਕਤੀ ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਬਕਸੇ ਵਿੱਚ ਬਿਆਨ ਦੇਣ ਤੋਂ ਰੋਕਦਾ ਸੀ; ਆਰ. ਨਟਰਾਜਨ, ਐਮ. ਮੁਥੂ ਅਤੇ ਐਸ. ਰਾਮਾਸਾਮੀ ਦੇ ਘਟਨਾ ਦੇ ਗਵਾਹ ਹੋਣ ਅਤੇ ਕੇ. ਗਣੇਸ਼ ਪੁੱਤਰ ਸਵਰਗੀ ਕੁਮਾਰ, ਪੀ. ਕਰਮਾਗਨ ਪੁੱਤਰ ਪੇਰੀਆਕਰੂਪਨ, ਕੇ. ਰਾਜੇਂਦਰਨ ਪੁੱਤਰ ਕਾਸੀ, ਸੇਂਬੁਲਿੰਗਮ ਪੁੱਤਰ ਪਦੀਕਾਸੂ ਅਤੇ ਸੀ. ਐਂਡਿਆਪਨ ਪੁੱਤਰ ਚਿਨੱਈਆ ਦੇ ਚਸ਼ਮਦੀਦ ਗਵਾਹ ਹੋਣ ਬਾਰੇ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਸਫਲਤਾ ਨੇ ਪੱਖਪਾਤ ਕਿਵੇਂ ਪੈਦਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਇਸ ਬਾਰੇ।

iv. ਦਰਅਸਲ, ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਇਨ੍ਹਾਂ ਪੰਜ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਪਹਿਲੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੇ ਧਾਰਾ 311 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ 29.11.2019 ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਧਾਰਾ 311 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਖੁਦ 22.10.2019 ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਯਾਨੀ ਕਿ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਲਗਭਗ ਛੇ ਸਾਲਾਂ ਬਾਅਦ।

ਵੀ. ਇਹ ਉਦੋਂ ਹੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਧਾਰਾ 311 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਜਾਂਚ ਲਈ ਕੋਈ ਬੇਨਤੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਮੌਜੂਦਾ ਅਰਜ਼ੀ ਜਨਵਰੀ, 2020 ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਜਿਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਉਸਨੇ ਹੋਰ ਜਾਂਚ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਦਲੀਲਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਲਿਖਤੀ ਦਲੀਲਾਂ ਵੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਸਨ।

vi. ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਜਦੋਂ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ ਪੀਡਬਲਯੂ-2 ਵਜੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਗਈ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਜੋ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਉਸ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਅਤੇ ਹਾਲਾਂਕਿ ਅੰਤਿਮ ਰਿਪੋਰਟ 11.07.2013 ਨੂੰ ਹੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਜਨਵਰੀ, 2020 ਵਿੱਚ ਹੀ ਹੋਰ ਜਾਂਚ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਨੋਟਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਕੋਈ ਹੋਰ ਜਾਂਚ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਅਸੀਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਤਰਕ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਵਧੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗਲਤ ਹੈ।

vii. ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕੋਈ ਵੀ ਕਾਰਨ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਿਧਾਂਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜੋ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਢੁਕਵਾਂ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇ। ਇਹ ਸਭ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਦੀ ਧਾਰਾ 311 ਪਟੀਸ਼ਨ ਹੈ। 1 ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ; ਕਿ ਰਾਹਤ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਨਾਲ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ ਪੱਖਪਾਤ ਹੋਵੇਗਾ; ਕਿ ਪੀਡਬਲਯੂ-1 ਵਿਰੋਧੀ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਇੱਕ ਕਤਲ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਅੱਗੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਹੈ।

viii. ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਹੋਰ ਜਾਂਚ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲਤਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 311 ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਵਿਰੁੱਧ ਸੋਧ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਹੋਰ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਕਾਰਨ ਵੀ ਦਿੱਤੇ ਸਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪੀਡਬਲਯੂ-1 ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ-2 ਵਾਧੂ ਗਵਾਹਾਂ ਬਾਰੇ ਫੁਸਫੁਸਾਹਟ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ, ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ।

38. ਸਾਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਅਗਲੀ ਜਾਂਚ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵਾਧੂ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਲੈਣ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਹੋਵੇਗਾ।

ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖੀ ਗਈ ਵਾਧੂ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਕੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਪੀਡਬਲਯੂ-2 ਦੇ ਸਬੂਤ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੱਸੇ ਗਏ ਉਦੇਸ਼ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਸ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਨਾਮਜ਼ਦ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਤਿੰਨ ਗਵਾਹਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਹੈ ਜੋ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਗਏ ਰੌਲੇ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਆਏ ਸਨ। ਹੁਣ ਇਹ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਏ-5 ਨੇ ਉਕਤ ਦੋ ਗਵਾਹਾਂ ਨੂੰ ਕੁਮਾਰ ਕੋਲ ਜਾਣ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਾਤਰੀ ਨਾਲ ਧਮਕੀ ਦਿੱਤੀ। ਇਹ ਵੀ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਸਮੇਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗਵਾਹਾਂ ਨੇ ਏ-1 ਅਤੇ ਏ-4 ਨੂੰ ਮ੍ਰਿਤਕ 'ਤੇ ਖੁੱਲ੍ਹੇਆਮ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਦੇਖਿਆ।

39. ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਧਾਰਾ 311 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ.. ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ 22.10.2019 ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਤਾਂ ਰਾਜ ਨੇ ਆਪਣੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦਲੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਸਖ਼ਤ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵੀ ਧਾਰਾ 311 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ.. ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਵਿਰੁੱਧ ਦਾਇਰ ਸੋਧ ਵਿੱਚ, ਰਾਜ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਧੀਕ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਦੀ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਪੰਜ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਾਰ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਗਵਾਹੀ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪਹਿਲੂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

40. ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹੋਰ ਜਾਂਚ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਸੰਬੰਧੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੇ ਮੌਜੂਦਾ ਸੈੱਟ ਵਿੱਚ, ਰਾਜ ਨੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼ਾਮਲ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

41. ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਨੇ ਹੁਕਮ ਦਾ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਬਚਾਅ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਸਤੰਬਰ, 2024 ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਜਵਾਬੀ ਹਲਫ਼ਨਾਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਬਿਨਾਂ ਹੋਰ ਜਾਂਚ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਲਈ ਕੋਈ ਠੋਸ ਤਰਕ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ। ਅਸੀਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਵਾਧੂ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ।

42. ਇੱਕ ਸੰਖੇਪ ਪੋਸਟਸਕ੍ਰਿਪਟ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਸੱਚਾਈ ਦੀ ਭਾਲ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਵੇਗੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਅਸਲ ਆਧਾਰ ਮੌਜੂਦ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਅਜਿਹੇ ਆਧਾਰ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਬਾਅਦ ਵਾਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੀ ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਉਦਾਹਰਣ ਹੈ। ਐਫਆਈਆਰ 31.03.2013 ਨੂੰ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ 11.07.2013 ਨੂੰ। ਅਕਤੂਬਰ 2019 ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਅੰਤਿਮ ਦਲੀਲਾਂ ਦੀ ਪੂਰਵ ਸੰਧਿਆ 'ਤੇ, ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 311 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਦੌਰ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸਦਾ ਨਤੀਜਾ ਦਸੰਬਰ, 2019 ਵਿੱਚ ਇਸਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਹੋਇਆ।

43. ਇਸ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਜਨਵਰੀ, 2020 ਵਿੱਚ, ਲਗਭਗ ਉਹੀ ਆਧਾਰ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰ. 1. ਰਾਜ, ਜਿਸਨੇ ਹੁਣ ਤੱਕ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਤੱਕ ਸਾਰੀਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ, ਬਿਨਾਂ ਕੋਈ ਠੋਸ ਤਰਕ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅੱਠ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਭਰੋਸੇਯੋਗਤਾ ਦੀ ਘਾਟ ਸੀ।

44. ਇਸ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਨਿਕਲਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਹਿੱਸੇਦਾਰਾਂ ਨੇ ਦੇਰੀ ਵਿੱਚ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਘਟਨਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਗਿਆਰਾਂ ਸਾਲ ਬੀਤ ਜਾਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਮੁਕੱਦਮਾ ਅਜੇ ਵੀ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅੱਗੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਿਸਨੂੰ ਅਸੀਂ ਅੱਜ ਉਲਟਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੇ ਹੋਰ ਜਾਂਚ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਲਈ ਕੋਈ ਜਾਇਜ਼ ਤਰਕ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ।

45. ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਪੀੜਤਾਂ, ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਅਤੇ ਸਮਾਜ ਨੂੰ ਇੱਕ ਜਾਇਜ਼ ਉਮੀਦ ਹੈ ਕਿ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਾਜਬ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਿਆਂ ਮਿਲੇਗਾ। ਇਹ ਸਮਝ ਤੋਂ ਪਰੇ ਹੈ ਕਿ ਤੇਜ਼ ਅਤੇ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਨਿਆਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਰਾਜ ਦਾ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਪਹਿਲੂ ਹੈ। ਤੇਜ਼ ਅਤੇ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਨਿਆਂ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਰਾਜ ਲਈ ਵਿਨਾਸ਼ਕਾਰੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਕਿਸੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਧਿਰਾਂ ਖੁਦ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਜਾਇਜ਼ ਕਾਰਨ ਦੇ, ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਚੌਕਸ ਰਹਿਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਰੋਕ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਨਿਆਂ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ 'ਤੇ ਖੁਆਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਦੂਰ ਤੱਕ ਵੀ ਹਿਲਾਉਣ ਲਈ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ।

46. ਇਸ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪੇਸ਼ੇ ਦੀ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਭੂਮਿਕਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਜਾਂ ਅਰਜ਼ੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੇ ਯੋਗਤਾ ਦੀ ਘਾਟ ਹੋਵੇ, ਉਸਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਸਾਨੂੰ ਇਸਦਾ ਪਾਲਣ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਹੋਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਪਮਾਨਜਨਕ ਅਤੇ ਪੂਰਵ-ਅਨੁਮਾਨਤ ਬਿਆਨਾਂ ਵਾਲੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ/ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਰੋਕ-ਟੋਕ ਦੇ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੁਝ ਪਰਿਵਾਰਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ, ਸਿਵਲ ਅਤੇ ਅਪਰਾਧਿਕ ਦੋਵੇਂ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਬਿਆਨਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹੋਏ, ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਸੋਚਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਬਿਆਨ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਆਪਣੇ ਦਸਤਖਤ ਲਗਾਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲੋਂ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੀ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਬਾਰੇ ਜਾਣੂ ਸਨ। ਇਹ ਗਲਤ ਕੰਮ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਰਾਜ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਪੈਂਡਿੰਗ ਨੂੰ ਵਧਾਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਨਿਆਂ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹੋਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਸਮਾਂ ਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀਆਂ ਬੇਤੁਕੀ ਅਤੇ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਮਿਸਾਲੀ ਲਾਗਤਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਢੁਕਵੀਆਂ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਣ ਤਾਂ ਜੋ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀਆਂ ਚਾਲਾਂ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈਣ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਰਾਹ ਤੋਂ ਪਰਹੇਜ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਥੇ ਹੀ ਅਸੀਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਕੇ, ਅੱਗੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

47. ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਅਸੀਂ 2020 ਦੇ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਆਰਸੀ (ਐਮਡੀ) ਨੰਬਰ 533 ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ 30.04.2021 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਧਾਰਾ 173(8) ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਹੋਰ ਜਾਂਚ ਲਈ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਐੱਸ.ਸੀ. ਨੰਬਰ 61/2014 ਵਿੱਚ ਸੀ.ਆਰ.ਐਮ.ਪੀ. ਨੰਬਰ 40/2020 ਖਾਰਜ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਅਸੀਂ ਅੱਗੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ, ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, 02.12.2021 ਦੀ ਵਾਧੂ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ, ਅਪੀਲ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ।

48. ਅਸੀਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਧਿਰਾਂ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੁਕੱਦਮਾ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਅੱਜ ਤੋਂ ਅੱਠ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਜਾਵੇ।

ਕੇਸ ਦਾ ਨਤੀਜਾ: ਅਪੀਲ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ

*ਸਿਰਲੇਖ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ: ਨਿਧੀ ਜੈਨ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਦਿਵਾਕਰ ਜੋਤੀ ਐਡਵੋਕੇਟ